

ಹಟಕತ್ವನೇ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆಗಳ ವಿಸ್ತಾರದ ಹಿಂಬಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಭರ್ಮಣ ಕಂಡಿತು. ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಲ್ಫ, ಸಾಸಿವೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳು ನೀರಾವರಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಬೆಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನಿಂದ ಹಲವು ಬೆಳೆಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾಡಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಏಸ್ಟಿಕಾಟ್ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ರಸ್ಯೇಯ ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನೆಯೂ ಇತ್ತು. ಕಾರಿನಿದ ಇಳಿದು ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಮನೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ನಮ್ಮೆನ್ನೇ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡದ್ದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಕ ಹರಿಯಿತು. ‘ಆಯ್‌ರಕ್ಕು’ವು ಮಾಂಸಮಾಳಿಗಳ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮು ಮುಂದೆ ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿರುವುದು ನಿಜವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಡತೋಡಿತು. ತಕ್ಷಣ ಏಕಣಾಳ ಕ್ಷಾಮೆರ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿತು. ಮೌಲ್ಯಿಯತ್ತಿದ್ದ ನೀಲಿ ಕಣ್ಣಾಗಳು, ಹಾಲುಬಿಳಿಷಿನ ಮೈ ಬಣ್ಣ, ಚೆಲುವು ಚಿಮ್ಮತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಡೆಗಳು, ಅಪ್ಪಾಗಿ ಕಪ್ಪಲ್ಪದ ಕೆಂದು ಬಣ್ಣ ಸವರಿದಿದ್ದ ಕೂದಲು, ಆದರೆ ನಾನು ಉಳಿಕಿಸಿದ್ದಿರೆ ಕೆಳ್ಳಿಗ್ಗಿರ್ದರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಯ್‌ರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಹುಡುಕುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇ ನಿಂತೆ. ಕಾಶ್ಯಾರದ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯ ಏಷ್ಟಾದವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚೆಲುವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಟಿಪ್ಪೆನ್ನ ಮುಖಿಚಯೆಗಳ ಮೀರ್ಜಣ ಅವರಿಭ್ಯು ರಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತೇ ಏನು ಮತ್ತಾವುದೇ ‘ಆಯ್‌’ ವಿಶೇಷತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ?

ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿರ ಭಾವೇ ಅರ್ಥವಾಗದು. ಏಕಣಾ ನನ್ನತ್ತು ತಿರುಗಿ ಇವರು ಆಯ್‌ರಾದರೆ ಸಂಸ್ಕತ ಗೂಡಿಕ್ಕಿರಬೇಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಒಡಕು ಸಂಸ್ಕತದಲ್ಲಿ ‘ಭವತ್ಯಾಹ ನಾಮ ಕ್ರಮ್?’ ಎಂದು ಮುಖ್ಯಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಲಗೆ ಅಡಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು. ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನಗರೋಡಿರಷ್ಟು ಹೊರತು ಉತ್ತರ ಲಾತ್ತ ಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಸಂಜ್ಞಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ಚಾಲಕ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವರ ಜೊತೆ ಹರುಕು ಮುರುಕು ಟಿಪ್ಪಿಬಿ ಭಾವಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂವಹಿಸಿಕೊಡಿತು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊರಬಂದ. ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷದ್ದ, ಸಣ್ಣಗೆ ಉದ್ದೇಶಿದ್ದ ಆತನ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳೂ ಸಹ ನೀಲಿಯ ಗೋಲಿಗಳಿಂತೆ ಕಂಡವು. ಅದೇ ಹಾಲುಬಿಳಿಷಿನ ಮೈಬಣ್ಣಿ. ಆಕರ್ಷಕ ಚೆಲುವ ಸೂಸುವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಗನಗು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಯ್‌ರು ಎಂದು ಹೊರಿಸಿವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯದು ಎಂಬ ಸತ್ಯ! ಅಪ್ಪಿಕ್ಕೂ ‘ಆಯ್‌ರು’ ತಮ್ಮನ್ನು ಶಾಪು ಆಯ್‌ ಜನಾಂಗವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವೇದಕಾಲದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ‘ಆಯ್‌ರು’ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯುದ್ಧಿಷಣ ಚರಿತ್ರಕಾರರು. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಕರ್ಣವಯೆ ಜನ ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಯ್‌ರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಹೊರಿಸಿನಿದ ಬಂದ ನಮ್ಮುತ್ತರ ಪ್ರಾಸಿಗರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡವೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಹಬ್ಬಗಳು, ದೈವಗಳು ಇವೆಯಾದರೂ ಆಯ್‌ರೆನ್ನುವ ಗುಂಟಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕುರುಹು ನಮಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ಅವರು ಗೋವಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ವಿವರದ ಹೊರತಾಗಿ. ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಅದೇ